

Föreningsärende

Föreningen Norrbottens läns taxeringsfunktionärer

höll ordinarie årsmöte den 5 juni 1980. Till mötet hade ett tjugotal medlemmar infunnit sig.

Årsmötet öppnades av föreningens ordförande Valter Sundqvist, som även utsågs att leda kvällens förhandlingar.

Sedan styrelse- och revisionsberättelser föredragits och styrelsen beviljats ansvarsfrihet för det gångna året förrättades följande val.

Ordföranden Valter Sundqvist hade avböjt återval. Till ny ordförande valdes Tage Engström, Luleå. Till sekreterare och kassör omvaldes Ingrid Åkerström, Råneå.

Till övriga styrelseledamöter valdes Folke Eriksson, Piteå, Tony Wahlström, Boden och Urban Isaksson, Luleå.

Till revisorer valdes Åke Eriksson, Luleå och Georg Boman, Piteå.

Till revisorssuppleant valdes Bertil Johansson.

Avslutningsvis diskuterades det pågående taxeringsarbetet och formerna för utbildning av de politiskt valda ledamöterna i taxeringsnämnderna. Årsmötet uppdrog åt den tillträdande styrelsen att arbeta vidare på frågan om nämndledamöternas utbildning.

Diskussionerna fortsatte sedan under supén som avslutade kvällen.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Nr 4 1980 - Årg. 10

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt - Taxering

**Riksskatteverkets anvisningar
om registrering m m av uppskovsbeslut, förvaring av garantiförbindelser, m m, vid tillämpning av lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst vid avyttring av fastighet;**

**RSFS Dt
1980:6**

RSFS 1980:16

utfärdade den 20 mars 1980.

1 Inledning

Enligt lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst (uppskovslagen) kan den skattskyldige under bl a den förutsättningen att han skaffar en ersättningsfastighet få uppskov med beskattning av realisationsvinst vid avyttring av fastighet. Om ersättningsfastighet inte har anskaffats eller den skattskyldige — i fall som avses i 3 § första stycket uppskovslagen (frivilligfallen) — inte har bosatt sig på ersättningsfastigheten skall han för att ändå få uppskov överlämna en garantiförbindelse till taxeringsnämnden (TN). Garantiförbindelsen skall vara utfärdad av en svensk bank eller av annan av skattechefen i länet godtagen kreditinrättning.

Om uppskov medges innebär detta att den skattskyldige inte beskattas för realisationsvinsten eller den del av vinsten som uppskovet avser. Uppskovet beaktas i stället vid realisationsvinstberäkningen när ersättningsfastigheten avyttras.

Har den skattskyldige anskaffat ersättningsfastigheten och bosatt sig på den då taxeringen prövas i första instans kan TN fatta slutligt beslut i uppskovsfrågan. I annat fall blir TNs beslut preliminärt. När den skattskyldige senare anskaffat resp bosatt sig på ersättningsfastigheten skall han anmäla detta till skattechefen i det län där fastigheten är belägen.

Om den skattskyldige inte anskaffat ersättningsfastighet eller — i frivilligfallen — inte bosatt sig på den inom föreskriven tid skall den skattskyldige efterbeskattas för realisationsvinsten. Understiger priset för ersättningsfastigheten priset för den avyttrade fastigheten efterbeskattas den skattskyldige för skillnadsbeloppet. Efterbeskattning skall också ske om en juridisk person, som fått preliminärt uppskov, upplöses innan ersättningsfastighet har hunnit anskaffas.

Yrkande om uppskov görs hos TN — eller om besvär har anförts — hos länsrätten (i förekommande fall den mellankommunala skatterätten). Yrkandet görs på blankett enligt formulär som fastställts av RSV (blankett RSV 3125 "Ansökan om uppskov med beskattning av realisa-

RSV Dt 1980:6
RSFS 1980:16

tionsvinst vid avyttring av fastighet"). Ansökan skall lämnas i två exemplar. Om skattskyldig lämnar såväl allmän som särskild självdeklaration skall ansökan bifogas båda deklarationerna i två exemplar.

I förarbetena till lagstiftningen (prop 1978/79:54 s 39) har förutsatts att RSV utfärdar närmare anvisningar om hur uppskovsbesluten skall registreras och hur garantiförbindelserna skall förvaras o d. I anvisningarna bör även anges hur samarbetet mellan TN och länsstyrelsen (LST) bör organiseras i uppskovsfallen.

RSV har beslutat fastställa följande anvisningar.

2 Registrering m m av beslut om uppskov

2.1 Författningsbestämmelser

Enligt bestämmelserna i 57 § 1 mom taxeringskungörelsen skall hos LST föras liggare över uppskov som har medgivits med beskattning av realisationsvinst vid avyttring av fastighet. Liggare upprättas enligt formulär som fastställs av RSV (blankett RSV 3556).

I 13 § uppskovslagen föreskrivs att TN, sedan den skattskyldiges taxering har prövats, skall till LST överlämna ett exemplar av den blankett på vilken den skattskyldige yrkat uppskov (blankett RSV 3125) och — i förekommande fall — garantiförbindelse (blankett T 3 — RSV 3062). I paragrafen anges vidare att beslut om uppskov skall registreras hos LST.

2.2 Uppskovsliggaren

Registrering av uppskovsbeslut skall ske i uppskovsliggare som förs hos LST i det län där den avyttrade fastigheten är belägen. Taxeras den skattskyldige till statlig inkomstskatt i annat län skall registrering ske även i detta län. Ligger ersättningsfastigheten i ett tredje län skall registrering ske också i detta län.

Den enhet på LST som ansvarar för uppskovsliggaren bör sköta liggaren i fråga om både preliminära och slutliga uppskovsbeslut.

Underlaget för de uppgifter, som skall föras in i uppskovsliggaren när det gäller beslut som fattas av TN, utgörs av ansökningsblanketten RSV 3125 och i fråga om beslut som fattats av skattedomstol av domen i målet.

På blanketten RSV 3125 skall TN i utrymmet för "Taxeringsnämndens anteckningar" på sidan 2 av blanketten ange realisationsvinstens storlek, avyttringstidpunkt, om uppskovet är preliminärt eller slutligt samt uppskovsbeloppets storlek. Det exemplar av blankett RSV 3125 som överlämnas till LST utgör därvid underlag för anteckningen i uppskovsliggaren.

Skulle TN inte bifalla ett yrkande om uppskov bör TN inte översända blankett RSV 3125 till LST. Båda exemplaren får då ligga kvar i deklarationen. Har garantiförbindelse överlämnats till TN återsänds den i rekommenderad försändelse till den skattskyldige. TN antecknar i de-

klarationen att förbindelsen återsänts. (Beträffande underrättelse till den skattskyldige, se avsnitt 5).

RSV Dt 1980:6
RSFS 1980:16

2.2.1 Uppläggningsen av uppskovsliggaren

Uppskovet följer fastigheten. Detta innebär bl a att om en fastighet övergår benefikt (arv, gåva, bodelning) till annan ägare skall denne vid avyttring av fastigheten beakta det tidigare medgivna uppskovet vid realisationsvinstberäkningen.

Uppskovsliggaren torde f n i allmänhet vara upplagd i bokstavsordning efter de skattskyldigas efternamn. Om en fastighet övergår benefikt till ny ägare får man söka på den tidigare ägarens namn. Detsamma gäller om RSV medgivit dispens enligt 3 § uppskovslagen. En bättre ordning vore att ha uppskovsliggaren upplagd efter ersättningsfastighetens beteckning. Att införa en sådan ändring är dock inte lämpligt f n eftersom det pågår arbete med att sätta nya beteckningar på vissa fastigheter. Efter 1981 års allmänna fastighetstaxering kommer nytt fastighetsaviregister (FAVIL-register) att läggas upp. I samband härmed överförs uppskovsliggarens uppgifter till detta register varefter bevakningen kan ske maskinellt. Tills vidare bör därför den nuvarande ordningen behållas.

Om LST får reda på att en fastighet bytt ägare benefikt bör anteckning om detta göras på lämpligt sätt.

2.3 Bevakning av uppskovsbeslut

2.3.1 Preliminära uppskovsbeslut

För att uppnå en effektiv bevakning och för att undvika administrativt merarbete är det lämpligt att den enhet på LST som förvarar uppskovsliggaren också sköter bevakningen av de preliminära uppskoven. Skattechefen bevakar att den skattskyldige efterbeskattas för realisationsvinsten i de fall villkoren för slutligt uppskov inte uppfylls. (Beträffande anmälan om förvärv av ersättningsfastighet och efterbeskattning, se avsnitten 4 och 6).

2.3.2 Slutliga uppskovsbeslut

Som tidigare nämnts kommer slutliga uppskovsbeslut att föras in i FAVIL-registret efter 1981 års allmänna fastighetstaxering.

För att intill dess kunna erhålla information om medgivna uppskov kan en tillfällig rutin för ADB-mässig bevakning av uppskoven tillämpas. Rutinen är densamma som används för registrering av kontrolluppgifter från arbetsgivare m fl. Den innebär att uppgiften om uppskov med realisationsvinst skrivs ut på taxeringsavin (både för E- och F-deklARATIONER) som kontrolluppgift avseende inkomst av tjänst. På avin anges namn och adress på den länsstyrelse inom vars län ersättningsfastigheten är belägen. Vidare anges upplysningstexterna "UPPLYSN: REAVINST UPPSKOV FINNS" och "TJÄNST — UPPLYSNINGAR PÅ KU".

RSV Dt 1980:6
RSFS 1980:16

2.3.3 Länsstyrelsens medverkan

LST i det län där ersättningsfastigheten är belägen bör sköta registreringen av de uppskavsbeslut som bevakas ADB-mässigt. Denna sker från uppskovsliggaren eller från en förteckning som upprättats över denna. Endast slutliga uppskavsbeslut registreras.

2.3.4 Taxeringsnämndens medverkan

Bevakningen av uppskoven i den tillfälliga rutinen är knuten till person och inte till fastighet. En fastighet kan ha övergått till ny ägare benefikt. Om det framkommer vid deklarationsgranskningen att en fastighet bytt ägare genom benefikt fång bör TN meddela det till LST. Likaså bör TN meddela LST om en ersättningsfastighet har avyttrats.

Meddelandet bör även innehålla uppgift om storleken av det uppskavsbelopp som beaktats vid realisationsvinstberäkningen för ersättningsfastigheten. Fr o m 1981 års taxering bör även beloppets storlek efter omräkning med omräkningstal anges. LST gör därefter med ledning av meddelandet anteckningar i uppskovsliggaren.

Skulle det framkomma att ersättningsfastigheten avyttrats under tidigare beskattningsår bör TN anmäla det till LSTs besvärshet. Om det är möjligt bör i anmälan lämnas identifikationsuppgifter på den nye ägaren. Blankett RSV 3517 kan användas för sådan anmälan.

3 Förvaring av garantiförbindelser m m

Om den skattskyldige inte anskaffat ersättningsfastighet eller — i frivilligfallen — inte bosatt sig på ersättningsfastigheten skall han enligt 7 § uppskovslagen för att ändå kunna få uppskov överlämna en garantiförbindelse till TN. Sedan TN prövat taxeringen skall nämnden enligt 13 § uppskovslagen överlämna garantiförbindelsen till LST.

Garantiförbindelsen bör förvaras hos LST i det län inom vilket den avyttrade fastigheten är belägen. Eftersom garantiförbindelsen är en värdehandling måste den förvaras hos LST på samma sätt som övriga värdehandlingar. I uppskovsliggaren görs anteckningar om att garantiförbindelsen överlämnats samt om storleken av garantibeloppet. När förbindelsen återlämnas till den skattskyldige antecknas även detta. Återsändandet skall ske i rekommenderad försändelse.

4 Anmälan om förvärv av ersättningsfastighet

En skattskyldig som erhållit preliminärt uppskavsbeslut med beskattning av realisationsvinst skall enligt 8 § uppskovslagen utan dröjsmål anmäla när han har anskaffat en ersättningsfastighet. Anmälan skall sändas till skattechefen i det län där ersättningsfastigheten är belägen. Vid frivillig avyttring skall anmälan dock inte göras förrän den skattskyldige har bosatt sig på ersättningsfastigheten.

Ligger ersättningsfastigheten i ett län och den avyttrade fastigheten i ett annat län måste skattechefen i det första länet underrätta skattechefen i det andra länet om vilket beslut han fattat i uppskavsärendet. Motsvarande måste ske om den skattskyldige taxeras till statlig inkomstskatt i ett tredje län. (Beträffande efterbeskattning, se avsnitt 6.)

5 Taxeringsnämndens underrättelse till den skattskyldige

RSV Dt 1980:6
RSFS 1980:16

5.1 Allmänt

Har den skattskyldige yrkat att få uppskov med beskattning av realisationsvinst bör han alltid underrättas om TNs beslut (jfr RSFS 1980:6 RSV Dt 1980:1). Underrättelse skall sändas vare sig yrkandet bifallits — helt eller delvis — eller avslagits.

5.2 Preliminära beslut

Är det fråga om preliminärt uppskovsbeslut bör i underrättelsen anges den tidrymd då ersättningsfastighet senast skall anskaffas för att uppskov även därefter skall kunna komma ifråga. I underrättelsen bör den skattskyldige även erinras om att han utan dröjsmål skall anmäla till skattechefen i det län där ersättningsfastigheten är belägen när han har anskaffat den. Vid frivillig avyttring skall anmälan dock inte göras förrän den skattskyldige bosatt sig på ersättningsfastigheten. Vidare bör den skattskyldige erinras om att han kommer att bli efterbeskattad för realisationsvinsten om han inte anskaffar en ersättningsfastighet eller — i frivilligfallen — inte bosätter sig på ersättningsfastigheten inom den föreskrivna tiden.

5.3 Slutliga beslut

När det gäller slutliga beslut bör den skattskyldige erinras om att han måste beakta uppskovsbeloppet vid realisationsvinstberäkningen då han avyttrat ersättningsfastigheten.

6 Efterbeskattning

Anskaffas inte ersättningsfastighet eller — i frivilligfallen — bosätter sig den skattskyldige inte på ersättningsfastigheten inom den föreskrivna tiden skall efterbeskattning ske enligt 9 § uppskovslagen. Understiger priset för ersättningsfastigheten priset för den avyttrade fastigheten efterbeskattas den skattskyldige för skillnadsbeloppet. Efterbeskattning skall enligt 10 § också ske om en juridisk person, som erhållit preliminärt uppskov, upplöses innan ersättningsfastighet har anskaffats.

Den enhet inom LST som för och förvarar uppskovsliggaren bör bevaka de preliminära uppskovsbesluten. Uppkommer fråga om efterbeskattning av den skattskyldige överlämnas, i förekommande fall, ärendet till besvärsheten eller — om besvären skall prövas av den mellankommunala skatterätten — till allmänna ombudet för mellankommunala mål.

RSV Dt 1980:6
RSFS 1980:16

Dessa anvisningar tillämpas fr o m 1980 års taxering.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-104 30 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm (RSV/FB) serie Im = Indirekt skatt – Mervärdeskatt

Nr 2 1980 – Årg. 10

**Riksskatteverkets anvisningar
om rätt till avdrag för s k fiktiv skatt.
Komplettering av RSFS 1979:28 RSV Im 1979:3;**

**RSV Im
1980:1**

RSFS 1980:3

utfärdade den 21 december 1979.

Riksskatteverket (RSV) har med stöd av 61 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) beslutat meddela följande tillägg till punkt 7 i RSVs tidigare meddelade anvisningar om rätt till avdrag för fiktiv skatt. Tillägget har markerats med streck.

7 Inköp på auktion

Rätt till avdrag för fiktiv skatt föreligger även vid köp på auktion.

Dävarande riksskattenämnden (RSN) har i anvisning 1969:102.3 uttalat följande i fråga om hur avdrag för ingående skatt skall kunna styrkas.

”Hinder kan inte anses möta att skattskyldig uppdragsgivare uppdrar fakturaskrivningen åt auktionsförrättare. Som förutsättning för att så skall få ske, bör gälla att auktionsförrättaren vet att uppdragsgivaren är skattskyldig till mervärdeskatt. Faktura som utställs av auktionsförrättare bör – om den innehåller uppgift om uppdragsgivares namn och därutöver de uppgifter som faktura skall innehålla enligt bestämmelserna i 16 § MF och anvisningarna därtill – godtagas i mervärdeskattehänseende.”

I fråga om avdrag för fiktiv skatt vid inköp på auktion bör i enlighet med RSNs anvisning kunna godtas att auktionsförrättare upprättat handling, som styrker köparens avdrag. Handlingen skall innehålla uppgift om uppdragsgivarens (säljarens) namn eller annan för dennes identifiering godtagbar angivelse och övriga uppgifter enligt bestämmelserna i 16 § ML och anvisningarna därtill.

**Riksskatteverkets anvisningar
om skattefri varuförsäljning i vissa fall till utländska
turister m fl**

**RSV Im
1980:2**

RSFS 1980:23

utfärdade den 22 maj 1980.

Genom lagen (1979:1190)¹ om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) har införts bestämmelser att som export skall räknas även viss varuförsäljning här i landet till person bosatt i utlandet. Riksskatteverket (RSV) har med stöd av 61 § ML beslutat meddela följande anvisningar beträffande tillämpningen av de nya bestämmelserna.

¹ Prop 1979/80:57. SkU 1979/80:19.

RSV Im 1980:2
RSFS 1980:23

1. Inledning

Export av varor är skattefri enligt ML. Med export likställs omsättning inom landet i vissa speciella fall. Bestämmelserna om export har genom den nämnda författningsändringen sammanförts i en ny paragraf, 2 a §, jämte anvisningar. Häri ingår även nya bestämmelser som innebär att leverans av vara här i landet kan vara att behandla som skattefri export, när köparen är bosatt i annat land förutsatt att säljaren har en handling som styrker, att köparen antingen har fört ut varan ur Sverige eller fört in varan i ett annat land. Detta innebär, att så länge säljaren inte har en sådan handling i sina räkenskaper, betraktas försäljningen som en inrikes omsättning. Först när handlingen kommer säljaren tillhanda kan omsättningen betraktas som en export. Har säljaren redovisat mervärdeskatt på försäljningen får den utgående skatten reduceras i efterhand. Se vidare avsnitt 6 "Redovisning".

Vid försäljning på flygplats gäller särskilda regler (se p 8).

2. Allmänna förutsättningar för skattefrihet

Reglerna om skattefrihet för försäljning till turister m fl är olika utformade beroende på om köparen är bosatt i Danmark, Finland eller Norge eller om han är bosatt i annat land. Följande förutsättningar för skattefri försäljning är dock gemensamma.

2.1 Bosättning utom landet

Som en första förutsättning för skattefrihet gäller, att köparen skall vara bosatt utom landet. Leverans till den som är bosatt i Sverige räknas inte som export, även om köparen tar med sig den inköpta varan ut ur landet. Begreppet bosättning inom landet bör i princip motsvara det skatterättsliga bosättningsbegreppet enligt punkt 1 av anvisningarna till 53 § kommunal-skattelagen (1928:370). I många fall kan det vara svårt för den skattskyldige att utreda bosättningsfrågan. Av praktiska skäl bör därför kunna godtas legitimationshandling med uppgift om bosättningslandet i fråga om person bosatt i Danmark, Finland, Island eller Norge och pass eller med pass jämställd legitimationshandling enligt utlänningskungörelsen (1969:136) i fråga om person bosatt i annat land.

Utlänning, som innehar svenskt uppehålls-, arbets- eller anställningstillstånd, får normalt anses vara bosatt i Sverige även om han har utländskt pass. Som regel anges nämnda tillstånd med stämpel i passet.

Svensk medborgare får anses vara bosatt utom landet om hans pass är försett med stämpel, som visar vad som i Sverige motsvarar uppehållstillstånd eller han på annat sätt kan visa att han är bosatt utomlands.

Det förekommer att den som lämnar Sverige för att bosätta sig utomlands gör omfattande inköp här i landet före avflyttningen. Om en sådan person på ett tillfredsställande sätt kan visa för säljaren, t ex med ett anställningskontrakt eller en liknande handling, att han kommer att stadigvarande bosätta sig utomlands bör skattefrihet medges, om övriga förutsättningar härför är uppfyllda.

Säljaren skall i sina räkenskaper kunna dokumentera eller ange köparens bosättningsort. Detta kan t ex göras genom anteckning på försäljningsnota, faktura eller liknande om köparens namn, adress, nationalitet och i

förekommande fall passnummer eller nummer på annan legitimationshandling.

RSV Im 1980:2
RSFS 1980:23

2.2 Utförsel ur Sverige eller införsel till annat land skall ha skett i nära anslutning till leveransen

Skattefriheten för leverans till turister m fl grundar sig på att den inköpta varan är avsedd att konsumeras utomlands. Då köparen i dessa fall har möjlighet att ta med sig varan redan vid köpetillfället gäller därför som förutsättning för skattefrihet att köparen för ut varan ur landet eller för in den i ett annat land vid en tidpunkt som nära ansluter till leveransen.

När säljaren levererar till person bosatt i Danmark, Finland eller Norge eller väljer att styrka försäljning till den som är bosatt i annat främmande land än nu nämnts med bevis om införsel bör som regel högst fjorton dagar ha förflutit mellan leveransen och införseln.

Om säljaren styrker sin exportförsäljning med intyg från godkänd intygsgivare (se p 4.1) bör högst sju dagar ha förflutit mellan leveransen och utförseln.

Om särskilda skäl föreligger, t ex om avresan av tvingande skäl fördröjts, kan de ovan nämnda tiderna förlängas.

3. Särskilt om försäljning till person bosatt i Danmark, Finland eller Norge

För skattefrihet enligt de nya bestämmelserna för vara som köpts av person bosatt i Danmark, Finland eller Norge och som i nära anslutning till leveransen införts i något av dessa länder, krävs att

- varan ensam eller tillsammans med en grupp av varor, som normalt utgör en helhet, har ett försäljningspris exklusive mervärdeskatt om minst 1 000 kr,
- säljaren i sina räkenskaper har handling som visar att köparen vid införseln till det andra landet har erlagt mervärdeskatt eller, i Finland, omsättningsskatt för varan eller varugruppen.

3.1 Begreppet helhet när det gäller grupp av varor

Som förutsättning för att en grupp av varor skall omfattas av exportbegreppet fordras att gruppen normalt utgör en helhet. En sådan grupp kan i praktiken t ex bestå av följande varor:

- a) En last med byggnadsmaterial.
- b) Systemkamera med normal-, tele- eller vidvinkelobjektiv samt blyttaggregat.
- c) Filmkamera med projektor och filmduk.
- d) Stereoanläggning bestående av förstärkare, radiodel, grammofon, bandspelare, högtalare eller liknande artiklar.
- e) Soffgrupp bestående av soffa (en eller flera), fätöljer och soffbord.

För att en grupp av varor skall betraktas som en helhet krävs att varugruppen inköpts *samtidigt* hos en säljare och att gruppen införts *samtidigt* i införsellandet.

3.2 Mervärdeskatt eller motsvarande skall ha erlagts vid införseln

För att leverans av vara eller grupp av varor skall anses ha skett genom

RSV Im 1980:2
RSFS 1980:23

export krävs slutligen att säljaren i sina räkenskaper har tullräkning eller motsvarande handling som styrker att mervärdeskatt eller, i Finland, omsättningsskatt har erlagts vid införseln.

4. Särskilt om försäljning till person bosatt i annat främmande land än Danmark, Finland eller Norge

Som export anses leverans av vara till köpare bosatt i utomnordiskt land eller på Island (se p 2.1), om varan i nära anslutning till leveransen har förts ut ur landet eller in i annat land (se p 2.2).

Säljaren skall i sina räkenskaper ha ett intyg, utfärdat av en av länsstyrelsen godkänd intygsgevare (se p 4.1). Intyget skall styrka att köparen i nära anslutning till leveransen har medfört varan vid utresa ur landet.

Alternativt kan säljaren styrka exporten med handling som visar att köparen har medfört varan vid inresa i annat land (se p 4.2).

4.1 Intyg från en av länsstyrelsen godkänd intygsgevare

Som förutsättning för att ett intyg om utförsel skall kunna godtas som bevis om export gäller att det upprättats av en intygsgevare, som är godkänd av länsstyrelsen.

Av ett intyg från en godkänd intygsgevare skall framgå att köparen medfört varan vid utresa ur landet i nära anslutning till leveransen. Säljaren skall å sin sida visa, att leveransen skett till köpare som är bosatt utomlands. Om dessa förutsättningar är uppfyllda får leveransen betraktas som export enligt ML.

4.2 Handling som visar att köpare medfört i Sverig levererad vara vid inresa i annat land

Handling som visar att en vara införts vid inresa till annat land bör vara upprättad av en myndighet i införsellandet. Något krav på att varan också har beskattats i detta land finns emellertid inte.

5. Köpehandlings innehåll

Säljaren skall förutom intyg från godkänd intygsgevare eller bevis om införsel i sina räkenskaper ha en handling (försäljningsnota, faktura eller liknande), som utvisar köparens namn och bosättningsadress, försäljningsdatum, försålda varor, pris för varje vara samt mervärdeskattens belopp. Handlingen skall vara upprättad vid försäljningstillfället och vara så beskaffad att den kan avstämmas mot intyget eller införselhandlingen. Kunden bör få ett likalydande exemplar.

6. Redovisning

Eftersom leverans till turister m fl behandlas som export först när det finns en handling som styrker utförsel ur Sverige eller införsel till annat land, skall skatt redovisas på försäljningen. När bevisning om export föreligger får den utgående skatten minskas. Detta kan medföra periodiseringsproblem. Så blir fallet om säljaren inte har någon handling som styrker exporten vid utgången av den redovisningsperiod, då redovisningsskyldighet inträder för försäljningen. I så fall skall den skatt som belöper på transaktionen tas med i den deklaration, som avser den tillämpliga perioden. Den utgående skatten får sedan reduceras den redovisningsperiod, då erforderlig handling erhålls.

7. Krav som länsstyrelse bör ställa på intyg från en godkänd intyggivare, dennes rutiner m m

**RSV 1980:2
RSFS 1980:23**

Med hänsyn till intygets betydelse som bevismedel ställs höga krav på intyggivarens uppgiftsinhämtande och, i fråga om annan intyggivare än myndighet, tillämpade praktiska rutiner. Det ankommer på länsstyrelsen att pröva en sökandes lämplighet som intyggivare. Länsstyrelsen lämnar på begäran uppgift om vilka som är godkända intyggivare.

Intyget skall innehålla följande uppgifter.

- a) Säljarens och köparens namn och adress, köparens passnummer eller motsvarande, intyggivarens namn och adress samt länsstyrelse som godkänt intyggivaren.
- b) Varuslag med i förekommande fall identifikation.
- c) Försäkran om att den vara som skall föras ut överensstämmer med inköpt vara.
- d) Pris med mervärdeskatten särskilt angiven.
- e) Inköpsdatum.
- f) Utresedatum.
- g) Försäkran om att köparen medfört varan vid utresan.
- h) Plats där utförelse skett.
- i) Flight No, biljettnummer eller motsvarande.

Kravet ovan vid c) innebär, att intyggivaren måste förvissa sig om att identitet råder mellan den vara som köpts och den som skall föras ut. Detta kan ske antingen genom att intyggivaren utför fysisk gods kontroll eller genom att varan är paketerad och på ett betryggande sätt förseglad, och att intyggivaren förvissar sig om att förseglingen inte brutits.

Intyggivarens rutiner skall också möjliggöra att denne kan kontrollera att utförelse skett.

Eftersom intyget i vissa delar är en försäkran skall det vara undertecknat av den som hos intyggivaren är behörig att utfärda intyg. Det bör påpekas att skattebrottslagen innehåller bestämmelser, om att den som lämnat osann uppgift till ledning vid fastställande av annans skatt eller avgift kan straffas som gärningsman.

Intyggivaren, som också kan vara svensk myndighet, aktiebolag eller annan juridisk person, skall godkännas av länsstyrelsen i det län där han skall taxeras till statlig inkomstskatt eller, om sådan taxering inte skall ske av länsstyrelsen i Stockholms län. Godkännandet gäller över hela landet och intyggivaren behöver således inte söka godkännande i varje län i vilket han är verksam. Godkännandet gäller tills vidare och kan dras in om länsstyrelsen finner, att intyggivaren inte längre fyller de krav som ställs.

Besvär över länsstyrelsens beslut förs hos RSV.

Den som önskar bli godkänd som intyggivare skall ansöka om detta hos den länsstyrelse, som avses ovan. Till ansökan skall fogas formulär till den intygsblankett, som han avser att använda. Vidare skall, såvida inte fråga är om myndighet, till ansökan fogas en beskrivning av vilka rutiner som kommer att tillämpas, och om man avser att för uppdragsgivares räkning återbetala mervärdeskatt till utresande.

Sökande skall också lämna uppgift om vem som avses bli behörig att utfärda intyg och i dessa sammanhang företräda intyggivaren.

RSV Im 1980:2
RSFS 1980:23

8. Försäljning på flygplats

Försäljning på flygplats anses ha skett inom landet även när varan är avsedd att medföras av köparen vid avresa ur landet. Från denna regel görs undantag vid försäljning från exportbutik enligt 27 § tullagen (1973:670). Sådan försäljning är alltid skattefri.

9. Ikraftträdandebestämmelser

Bestämmelserna om skattefrihet för leveranser till turister m fl gäller fr o m den 1 maj 1980 och skall tillämpas endast för leveranser efter ikraftträdandet.

Tidigare anvisningar RSN II 1970:40.2 om försäljning till utländska turister och RSV Im 1974:20 om försäljning av båtar för export upphör härmed att gälla.

RSV Im
1980:3

Riksskatteverkets information med anledning av att nytt redovisningssystem för mervärdeskatt införs 1981

RSFS 1980:24

utfärdad den 22 maj 1980.

Fr o m den 1 januari 1981 ändras bestämmelserna för redovisning av mervärdeskatt (SFS 1979:304). Ändringarna påverkar mer eller mindre alla som är skyldiga att redovisa mervärdeskatt.

Med anledning av de nya bestämmelserna har RSV beslutat tillställa samtliga registrerade skattskyldiga en informationsfolder om det nya redovisningssystemet. I anslutning till distributionen av informationsfoldern inhämtas uppgifter från de skattskyldiga till länsstyrelserna om bl a tillämpat räkenskapsår och princip för grundbokföringen. Den av RSV utarbetade informationsfoldern och svarsblanketten kan rekvireras från RSV eller länsstyrelsen.

RSV Im
1980:4

RSFS 1980:27

Riksskatteverkets anvisningar om anstånd med redovisning av mervärdeskatt på grund av väsentlig likviditetspåfrestning vid övergång till räkenskapsenlig mervärdeskatteredovisning

utfärdade den 17 juni 1980.

Riksskatteverket (RSV) har med stöd av 61 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) beslutat meddela följande anvisningar om tillämpningen av punkt 16 i övergångsbestämmelserna till lagen (1979:304)¹ om ändring i ML.

¹ Prop 1978/79:141. SkU 1978/79:52

1 Allmänt

Fr. o. m. den 1 januari 1981 ändras reglerna i ML om redovisningsskyldighetens inträde. De nya bestämmelserna, som finns i 5 a § ML och anvisningarna till den paragrafen, innebär att de flesta som är redovisningskyldiga till mervärdeskatt skall redovisa skatten efter räkenskapsenliga grunder. Skattskyldig som efter övergång till sådan redovisning får en väsentlig likviditetspåfrestning kan av länsstyrelsen medges anstånd med redovisning och betalning av mervärdeskatt enligt punkt 16 i övergångsbestämmelserna till lagen (1979:304) om ändring i ML. Länsstyrelsens medgivande kan omfatta en eller flera redovisningsperioder.

Med likviditetspåfrestning avses enligt propositionen positiv *nettokredittid* beräknad på sätt anges i punkt 4 nedan.

Anstånd kan för redovisningsperioder, som infaller under 1981 eller 1982, medges längst till utgången av andra månaden efter redovisningsperiodens slut.

2 Väsentlig likviditetspåfrestning

Som förutsättning för anstånd gäller att likviditetspåfrestningen är väsentlig. Därmed bör förstås att nettokredittiden uppgår till minst tio dagar.

3 Anståndstid m m

Anstånd kan medges för redovisningsperioder som helt eller delvis infaller under 1981 och/eller 1982. Anstånd bör regelmässigt medges med maximal tid, dvs till utgången av andra månaden efter de aktuella redovisningsperiodernas slut.

Ansökan om anstånd görs, liksom i fråga om anstånd enligt 45 § ML, senast den dag deklarationen skulle ha lämnats.

Ansökan som omfattar mer än en redovisningsperiod lämnas senast den dag deklarationen skulle ha lämnats för den första av perioderna. Ansökan inges till länsstyrelsen, mervärdeskatteenheten.

4 Beräkning av nettokredittid

Nettokredittiden beräknas på följande sätt.

$$\text{Nettokredit-} = \frac{\text{Utgående skatt på kundfordringar} - \text{Ingående skatt på leverantörsskulder}}{\text{Total utgående skatt under räkenskapsåret}} \times \text{Antal dagar i räkenskapsåret}$$

RSV Im
1980:4
RSFS 1980:27

Nettokredittiden uttrycks i helt antal dagar. I förekommande fall sker avrundning till närmast högre antal hela dagar.

Utgående skatt på kundfordringar och ingående skatt på leverantörsskulder skall avse förhållandena vid utgången av senaste räkenskapsår. Med "total utgående skatt" förstås summan av utgående debiterad skatt under räkenskapsåret.

Om skatten på utestående kundfordringar eller utestående skulder vid räkenskapsårets utgång avviker från vad som regelmässigt brukar gälla vid årsslut bör i stället de regelmässigt gällande förhållandena beaktas.

I fråga om den utgående skatten på kundfordringar gäller att man inte skall räkna med skatt som belöper på kreditförsäljningar med förbehåll om återtaganderätt. Inte heller medräknas skatt på kreditförsäljning till någon som den skattskyldige är i intressegemenskap med.
